

И въпрѣки тая опасностъ, въ менъ незабелязано пропѣлзя ловджийската страсть, най-опасниятъ врагъ на насъ, ловцитѣ на голѣми звѣрове. Прииска ми се да ида съвсемъ близу до тѣхъ, да влѣза между тѣхъ, да ги видя какви сж, какъ се движатъ, какъ ще ме погледнатъ. Решихъ да си подбера единъ хубавъ екземпляръ отъ стадото и да пустна въ кожата му вѣрния куршумъ на моята английска пушка. Чувството, че съмъ застрашенъ, отмина. Струваше ми се, че не съмъ въ близостъта на горили, а на катерици.

Зимбу и водачитѣ ми знаеха, че не обичамъ да ме следватъ при ловъ отблизу, и бѣха се изубили нѣкжде назадъ, съвсемъ надалече отъ менъ. Бѣхъ тѣй самъ. Наоколо, по-високи отъ менъ, непроходими храсти, безредно заплетени около мощнитѣ стволове лиани, които висѣха като вжжени стълби изъ цѣлата гора, широко-листи папрати, трънести клонища, а не можехъ вече да използвамъ пжтеката на горилитѣ, защото тѣ бѣха само на десетина метра отъ менъ. Внимателно и безшумно си подбирахъ пжтъ и не виждахъ и на два метра предъ себе си.

Най-после предъ менъ просвѣтна една поляна, потънала въ растителностъ, но безъ високи дървета. Прикрихъ се задъ едно мощно разкривено дърво и огледахъ поляната. И тукъ листацитѣ и храститѣ бѣха по-високи отъ човѣшки ръстъ, и азъ не можехъ да видя нищо. Но отсреща, на отвждния край на поляната, бѣше поваленъ отъ буритѣ единъ евкалиптъ, дърво което препрѣчваше изхода къмъ оттатѣшната гора и стърчеше високо надъ папратитѣ и гжстака. Знаехъ, че отсамъ дървото, всрѣдъ поляната, има животни и бѣхъ сигуренъ, че нѣкои поне ще се изкатерятъ презъ него. Намѣстихъ се удобно задъ моя стволъ и се приготвихъ да чакамъ жаденъ да видя, какво ще се случи въ близкитѣ минути.

Тукъ-тамъ въ спокойствието на поляната се дочуваха животински звуци, разклащаха се папрати и хра-